

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

เรื่อง

การพัฒนาความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย 2 ของ
ศูนย์พัฒนาเด็กเฉลิมพระเกียรติบ้านครองชีพ โดยใช้หนังสือ

นิทาน

ชั้นปฐมวัย 2 (อายุ 3-4 ปี) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
เฉลิมพระเกียรติบ้านครองชีพ

โดย

นางสาวกนกพัฒน์ ทองกุ่ม
รหัสนักศึกษา 571071321018

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษารายวิชา การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาใน
สาขาวิชาเฉพาะ 2

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต (ศูนย์สงขลา)
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

เรื่อง

การพัฒนาความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย 2 ของ
ศูนย์พัฒนาเด็กเฉลิมพระเกียรติบ้านครองชีพ โดยใช้หนังสือ

นิทาน

ชั้นปฐมวัย 2 (อายุ 3-4 ปี) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
เฉลิมพระเกียรติบ้านครองชีพ

โดย

นางสาวกนกพัฒน์ ทองกุ่ม
รหัสนักศึกษา 571071321018

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษารายวิชา การปฏิบัติการสอน ในสถานศึกษาใน

สาขาวิชาเฉพาะ 2

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต (ศูนย์สงขลา)

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

ชื่อเรื่อง การพัฒนาความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย 2 ศูนย์ พัฒนาเด็กเฉลิมพระเกียรติบ้าน
ครองชีพโดยใช้หนังสือนิทาน
ผู้วิจัย นางสาวกนกพัฒน์ ทองกัญ
ปีที่ทำการวิจัย 2561

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถทางการพูด โดยใช้หนังสือนิทาน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ประกอบการทำอาหาร มีทั้งหมดจำนวน 5 แผน วันละ 1 แผน แผนละ 30 นาที รวม 1 สัปดาห์ โดยจัดกิจกรรมในวันจันทร์ วันอังคาร วันพุธ วันพฤหัสบดี และวันศุกร์
2. แบบบันทึกพฤติกรรมทางการพูด จำนวน 5 วัน การวิเคราะห์ข้อมูล นำข้อมูลที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมทางการพูดมาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 60

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลของคะแนนพฤติกรรมทางการพูด พบว่าคะแนนมากที่สุด คือ 8 คะแนน คะแนนน้อยที่สุดคือ 6 คะแนน และคะแนนรวมของนักเรียนทั้งหมดคือ 26 คะแนน
2. ผลค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 60 ของคะแนนพฤติกรรมทางการพูด พบว่าลำดับที่ 1 มีคะแนน 6 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 60 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ ผ่านเกณฑ์ลำดับที่ 2 มีคะแนน 6 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 60 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ ผ่านเกณฑ์ลำดับที่ 3 มีคะแนน 8 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ ผ่านเกณฑ์ลำดับที่ 4 มีคะแนน 6 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 60 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ ผ่านเกณฑ์

กิตติกรรมประกาศ

รายงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาในการให้คำแนะนำและความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจาก อาจารย์ประจำรายวิชา ที่ได้ให้คำปรึกษา ชี้แนะและแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆอย่างดีเสมอมา ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณบิดามารดาและบุคคลากรภายในครอบครัวของผู้วิจัยที่ช่วยเหลือ และเพื่อนครูที่เป็นกำลังใจ ให้เสมอมาจนงานวิจัยสำเร็จลุล่วง

คุณค่าและคุณประโยชน์ของรายงานวิจัยฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดามารดาตลอดจนครู อาจารย์ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้แก่ผู้วิจัย

นางสาวกนกพัฒน์ ทองกุ่ม

สารบัญ

บทที่	หน้า
บทนำ	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	2
ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา	2
นิยามศัพท์เฉพาะ	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
กรอบแนวคิดในการวิจัย	2-3
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	4
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	4
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	4
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	4
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	4-5
การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือเบื้องต้น	5
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	6-7
5 สรุปผลอภิปราย และข้อเสนอแนะ	8
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	9-10
ภาคผนวก	
บรรณานุกรม	

วิจัยในชั้นเรียนเรื่อง
การพัฒนาความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย 2 ศูนย์พัฒนาเด็กเฉลิมพระเกียรติบ้านครองชีพ โดยใช้
หนังสือนิทาน
ชั้นปฐมวัย2 (อายุ 3-4 ปี)
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเฉลิมพระเกียรติบ้านครองชีพ

นางสาวกนกพัฒน์ ทองกุ่ม
2561

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

การจัดการศึกษาระดับปฐมวัยมีความสำคัญอย่างยิ่งในการวางรากฐานของชีวิตเพราะการเป็นผู้ใหญ่ที่ดีมีคุณภาพในวันข้างหน้า จะต้องได้รับการปูพื้นฐานที่ดีมาตั้งแต่ปฐมวัยช่วง 6 ปีแรกของชีวิตเป็นช่วงที่เด็กมีพัฒนาการในทุกด้านรวดเร็วมากภาษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการติดต่อสื่อสารระหว่างมนุษย์ การอยู่ร่วมกันในสังคมจำเป็นต้องใช้ภาษาในการสื่อสารความหมายซึ่งกันและกันเพื่อแลกเปลี่ยนถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ทศนคติตลอดจนประสบการณ์ให้ผู้อื่นเข้าใจซึ่งจะทำให้มนุษย์สามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างราบรื่น ภาษาเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ ต้องอาศัยทักษะการฟัง

การพูดซึ่งเป็นพื้นฐานของการอ่านและการเขียน เพื่อติดต่อทำความเข้าใจกับผู้อื่นเข้าใจตนได้ การพูดและการสนทนาจึงมีความสำคัญต่อมนุษย์เป็นอย่างมาก ทั้งในชีวิตประจำวันและชีวิตการทำงาน การพูดเป็นเครื่องมือสำคัญของการติดต่อสื่อสารที่จะนำไปความสำเร็จ ในชีวิตการจัดกิจกรรมพัฒนาความสามารถทางการพูดแก่เด็ก ครูจะต้องมีความเข้าใจธรรมชาติการเรียนรู้ หลักการสอนตลอดจนเลือกกิจกรรมที่เหมาะสมกับความสนใจและความสามารถของเด็กเนื่องจากเด็กทุกคนมีความสามารถอยู่ภายใน เมื่อได้รับการเร้าและการเสริมแรงจากบุคคล ใกล้ชิดด้วยกิจกรรมและวิธีการที่เหมาะสมก็จะแสดงความสามารถนั้นออกมา การเปิดโอกาสให้เด็กแสดงพฤติกรรมที่เป็นการพูดและการกระทำออกมาให้มากที่สุด

นิทานเป็นศิลปะการถ่ายทอดการเล่าเรื่องจากผู้เล่าสู่ผู้ฟังนิทานมีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อเด็ก ทำให้เด็กสนุกสนาน เพลิดเพลิน เกิดความหวัง สบายใจให้ความอบอุ่นทางใจ ช่วยเสริมสร้างอุปนิสัยที่ดี เป็นคนมีน้ำใจ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เมตตากรุณา มีน้ำใจ นิทานบางเรื่องอาจช่วยให้เด็กเป็นคนมองโลกในแง่ดี ช่วยให้เด็กพูดจาไพเราะและใช้เหตุผลมากขึ้นรู้จักอดทน รอคอยในสิ่งที่ยังมาไม่ถึง แล้วนิทานยังเป็นสื่อที่มีพลังมากมายในการเปลี่ยนแปลงเด็ก เด็กสามารถตอบสนองต่อการเล่านิทานได้เป็นอย่างดี ตั้งแต่ในวัยทารก

เนื่องจากคำพูดผ่านเข้าสู่เด็กโดยการสัมผัสเป็นกระแส ความรู้สึกสัมผัสของเด็กและสร้างเป็นภาพเคลื่อนไหว ในจินตนาการด้วยกระแสเสียงมิใช่ด้วยความหมายของคำ นิทานเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางภาษา ทางความคิด จินตนาการ นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างความเพลิดเพลินให้แก่เด็ก เพื่อพัฒนาความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย 2

จากหลักการและเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น การพูดการสนทนาที่ดีถูกต้องเหมาะสมจึงเป็นการสร้างบุคลิกภาพที่ดีสำหรับบุคคล ในอนาคตการพัฒนาการพูดให้กับเด็กปฐมวัยมีหลายวิธีเช่นการร้องเพลงการเล่นบทบาทสมมติ ฯลฯ แต่ในที่นี้ผู้วิจัยสนใจที่ใช้หนังสือนิทานในการพัฒนาความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย เพราะธรรมชาติของเด็กปฐมวัยจะชอบฟังนิทานที่มีรูปภาพประกอบจะช่วยกระตุ้น ให้เด็กอยากรู้อยากเห็น โดยใช้ภาษาพูดสนทนาสื่อสารกับครูเป็นการกระตุ้น ให้เด็กอยากพูดทุกวันจะทำให้เด็กมีพัฒนาการด้านภาษาดีขึ้น

นิทาน หมายถึง เรื่องราวที่แต่งขึ้นหรือผูกขึ้นเพื่อนำมาเล่าหรือถ่ายทอดสู่เด็ก ด้วยเทคนิควิธีการต่างๆ โดยมีจุดประสงค์เฉพาะเจาะจงเพื่อเด็ก นิทานยังเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการฝึกทักษะเตรียมพร้อมในการเรียนของเด็กปฐมวัย วัตถุประสงค์ของการเล่านิทานเพื่อเตรียมความพร้อมเด็กปฐมวัย (www.la-orutis.dusit.ac.th/) การฟังนิทานนอกจากจะทำให้เด็กมีความสนุกสนานและผ่อนคลายอารมณ์แล้ว นิทานยังช่วยให้เด็กได้พัฒนาทักษะทางภาษา โดยเฉพาะทักษะการฟัง การพูด การกล้าแสดงออก การคิดและจินตนาการที่กว้างไกล รวมถึงการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้กับเด็กจากการฟังนิทานที่มีเนื้อหาสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมที่ดีงาม

จากการเลียนแบบพฤติกรรมของตัวละครในนิทานที่เด็กได้ฟัง เด็กจะมีความเชื่อ ศรัทธา และพร้อมที่จะปฏิบัติตามตามบทบาทของตัวละครนั้นๆ ซึ่งเป็นธรรมชาติของเด็กปฐมวัยที่มักจะมีการเรียนรู้พฤติกรรมต่างๆ จากการเลียนแบบบุคคลที่เด็กรักและศรัทธาและเชื่อถือ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของแบนดูรา (www.taamkru.com) จากหลักการและเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะนำนิทานมาเป็นเครื่องมือ ในการแก้ปัญหาเด็กปฐมวัยไม่รับประทานนม โดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานของเด็ก เพื่อให้เด็กเห็นถึงความสำคัญของการดื่มนม และส่งผลให้เด็กมีพฤติกรรมการดื่มนมไปในทางที่ดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการพัฒนาความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย โดยการใช้กิจกรรมการเล่านิทาน โดยใช้หนังสือนิทาน
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน โดยใช้หนังสือนิทาน

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเฉลิมพระเกียรติบ้านครองชีพ ชั้นปฐมวัย2 จำนวน 6 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเฉลิมพระเกียรติบ้านครองชีพ ชั้นปฐมวัย2 ชาย – หญิง อายุ 3 – 4 ปี ชั้นอนุบาล 2 ภาคเรียนที่ 2 จำนวน 4 คน

การได้มาของตัวอย่าง ด้วยวิธีเลือกแบบเจาะจง

2. ด้านตัวแปร

ตัวแปรในการวิจัยประกอบด้วย

ตัวแปรต้น หนังสือนิทาน

ตามแปรตาม ความสามารถทางการพูด

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

1. เด็กปฐมวัย หมายถึง เด็กชั้นปฐมวัย 2 อายุ 3-4 ปี ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเฉลิมพระเกียรติบ้านครองชีพ จำนวน 4 คน ที่พูดไม่ชัด
2. นิทาน หมายถึง นิทานสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-4 ปี ที่มีเนื้อหาเหมาะสมสำหรับพัฒนาทักษะทางการพูดกับเด็กปฐมวัย จำนวน 5 เรื่อง คือ
  - นิทานเรื่องปาฏิหาริย์กระต่ายผีเสื้อ
  - นิทานเรื่องผีเสื้อสามตัว
  - นิทานเรื่องมดขยันทันจึกจั่นเสียงใส
  - นิทานเรื่องลูกปลาช่างสงสัยกะลูกอ๊อดใจดี
  - นิทานเรื่องเหมียวเหมียวไม่อยากเหมียว
3. กิจกรรมการเล่านิทาน หมายถึง กิจกรรมที่มีคุณครูเป็นผู้เล่านิทาน โดยใช้หนังสือนิทานภาพที่มีเนื้อหาเหมาะสมสำหรับพัฒนาทักษะทางการพูดกับเด็กปฐมวัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพมีความสามารถพูดออกเสียงได้ดีขึ้น
2. เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพมีความสามารถสื่อสารได้ดีขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย พัฒนามาจาก

ทฤษฎีพัฒนาการทางการพูดของเด็กปฐมวัย

มีนักการศึกษาได้ค้นพบว่า เด็กปฐมวัยที่มีพัฒนาการทางการพูดที่แตกต่างกันนั้น มี กระบวนการเรียนรู้ภาษาของเด็กปฐมวัย ดังต่อไปนี้

ศรียา นิยมธรรม และประภัสสร นิยมธรรม (2540 : 31-35) ได้สรุปทฤษฎีพัฒนาการทางภาษาที่มีนักทฤษฎีหลายท่านได้ศึกษาไว้ดังนี้

1. **ทฤษฎีการเลียนแบบ (The Imitate Theory)** ซึ่งเลวิส (Lewis) ซึ่งได้ศึกษาเกี่ยวกับการเลียนแบบในการพัฒนาภาษาอย่างละเอียด ทฤษฎีนี้เชื่อว่า พัฒนาการทางการพูดนั้น เกิดขึ้นได้หลายทาง โดยอาศัยการเลียนแบบ ซึ่งอาจเกิดขึ้นได้จากการมองเห็นหรือการได้ยินเรื่อง

2. **ทฤษฎีเสริมแรง (Reinforcement Theory)** ทฤษฎีนี้อาศัยจากหลักของทฤษฎีการเรียนรู้ ซึ่งเชื่อถือว่า พฤติกรรมทั้งหลายถูกสร้างขึ้น โดยอาศัยเงื่อนไข ไธน์โกลด์ (Rheingold) และ ค้นพบว่าเด็กจะพูดมากขึ้นเมื่อได้รางวัลหรือเสริมแรง

3. **ทฤษฎีการรับรู้ (Motor Theory of Perception)** ลิเบอร์แมน (Liberians) ตั้ง สมมุติฐานไว้ว่า การรับรู้ทางการฟังขึ้นอยู่กับการเปล่งเสียง จึงเห็นได้ว่าเด็กมักจ้องหน้าเวลาเราพูด ด้วยการทำเช่นนี้อาจเป็นเพราะเด็กฟัง พูดซ้ำด้วยตนเอง หรือหัดเปล่งเสียงโดยอาศัยการอ่านริมฝีปาก แล้วจึงเรียนรู้คำ

4. **ทฤษฎีความพึงพอใจแห่งตน (The Autism Theory หรือ Autistic Theory)** ทฤษฎีนี้ถือว่าการเรียนรู้การพูดของเด็กเกิดจากการเลียนเสียง อันเนื่องมาจากความพึงพอใจที่จะได้ ทาเช่นนั้น โม่ว์เรอร์ (Mowers) เชื่อว่าความสามารถในการฟังและความเพลิตเพลินจากการได้ยินเสียงผู้อื่น และเสียงตนเอง เป็นสิ่งสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาทางภาษา

5. **ทฤษฎีความบังเอิญจากการเล่นเสียง (Babble Luck)** ธอร์นไดค์ (Thorndiks) ได้อธิบายว่าเมื่อเด็กกำลังเล่นเสียงอยู่นั้น เผอิญมีบางเสียงที่มีความหมายในการพูดของพ่อแม่ พ่อแม่จึง ให้การเสริมแรงทันที ด้วยวิธีนี้จะช่วยให้เด็กมีพัฒนาการทางภาษา

6. **ทฤษฎีชีววิทยา (Biological Theory)** ของเลนเนอเบิร์ก (Lenneberg) เชื่อว่า พัฒนาการทางภาษานั้น มีพื้นฐานทางชีววิทยาเป็นสำคัญ กระบวนการที่คนพูดได้ขึ้นอยู่กับวัยวะใน การเปล่งเสียงที่มีอยู่ตามธรรมชาติ เมื่อถึงเวลาอันควร เด็กก็จะเริ่มต้นส่งเสียงอ้อแอ้ และพูดได้ ตามลำดับ ถ้าได้ติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น

7. **ทฤษฎีการให้รางวัลของแม่ (Mother Reward Theory)** (ศรียา นิยมธรรม และ ประภัสสร นิยมธรรม. 2540 : 25-30 ; อ้างอิงมาจาก Dollard and Miller) เป็นผู้ตั้งทฤษฎีนี้โดยย่อ เกี่ยวกับบทบาทของแม่ในการพัฒนาภาษาของเด็ก การที่แม่ให้รางวัลในการเลียงดูเพื่อสนองความ ต้องการของลูกจะเป็นเหตุให้เกิดภาษาพูดแก่ลูก ทฤษฎีที่กล่าวมามีความสัมพันธ์ระหว่างทฤษฎีทาง จิตวิทยา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญที่ส่งผลต่อการพัฒนาด้านภาษาได้ดี

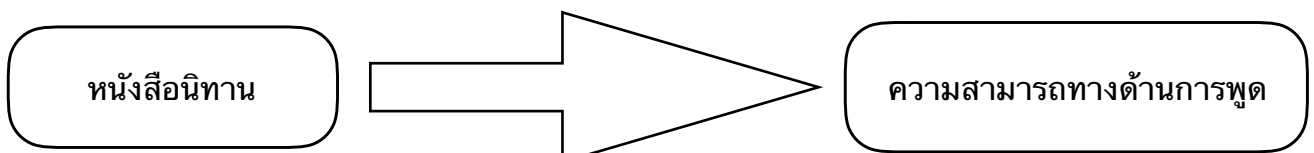
สรุปได้ว่า พัฒนาการทางการพูดนั้นเกิดขึ้นได้หลายทาง พฤติกรรมทั้งหลายถูกสร้างขึ้น โดยการเลียนแบบ ความสามารถในการฟัง ความเพลิตเพลินจากการได้ยินผู้อื่นและเสียงตนเอง เป็นสิ่งสำคัญต่อการพัฒนาทางภาษา เพราะภาษาเป็นพื้นฐานทางชีววิทยาและจิตวิทยา ซึ่งเป็นส่วน หนึ่งที่สำคัญส่งผลต่อการพัฒนาด้านภาษาได้ดี

จากการศึกษาทฤษฎีและกระบวนการการเรียนรู้ภาษาดังกล่าวจะเห็นได้ว่า พัฒนาการทางภาษาหรือการพูดของเด็กปฐมวัยนั้น จะต้องผ่านกระบวนการพัฒนามาเป็นลำดับขั้น เด็กสามารถเรียนรู้ ภาษาได้อย่างรวดเร็ว หลายรูปแบบแตกต่างกันไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบต่างๆ ทางสังคม เช่น สิ่งแวดล้อม ตัวเด็กเอง ตลอดจนปฏิกิริยาตอบสนองจากสิ่งเร้า โดยกระบวนการเรียนรู้ เริ่มจากการมี ปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆ และบุคคลใกล้เคียง ในลักษณะการเลียนแบบ หรือการลองผิดลองถูก การเรียนรู้ ภาษาจะดียิ่งขึ้น ถ้าเด็กได้รับเสริมแรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากเป็นการเชื่อมโยงความรู้ใหม่เข้ากับความรู้เดิม ก็จะทำให้เด็กมีพัฒนาการทางภาษา หรือพัฒนาการทางการพูดดียิ่งขึ้น

แสดงได้ดังแผนภาพต่อไปนี้

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเด็กปฐมวัย 2 อายุ 3-4 ปี ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเฉลิมพระเกียรติบ้านครองชีพ จำนวน 4 คน ที่พูดไม่ชัด ตามขั้นตอนดังนี้

1. ดำเนินการโดยใช้แผนการจัดประสบการณ์การเล่นจำนวน 5 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที
2. ดำเนินการบันทึกการสังเกตพฤติกรรมทางการพูดของทุกวัน เพื่อใช้สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งใช้ระยะเวลาในการบันทึกการสังเกตพฤติกรรมทางการพูด จำนวน 5 วัน
3. เกณฑ์คะแนนในการบันทึกการสังเกตพฤติกรรมทางการพูดของเด็กปฐมวัย ดังนี้
  - 2 คะแนน หมายถึง พูดจาได้ชัดถ้อยชัดคำ
  - 1 คะแนน หมายถึง พูดจาได้ชัดบางคำ
  - 0 คะแนน หมายถึง พูดจาไม่ชัดเกณฑ์การประเมินเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 60

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยชั้นเรียนเรื่องการพัฒนาความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย 2 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเฉลิมพระเกียรติบ้านครองชีพ โดยใช้หนังสือนิทาน ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่จะใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นเด็กนักเรียนชาย-หญิง อายุระหว่าง 3 – 4 ปี ชั้นปฐมวัย 2 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเฉลิมพระเกียรติบ้านครองชีพ สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลนาปะขอ จำนวน 4 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นเด็กนักเรียนชาย-หญิง อายุระหว่าง 3 – 4 ปี ชั้นปฐมวัย 2 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเฉลิมพระเกียรติบ้านครองชีพ สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลนาปะขอ จำนวน 4 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

นวัตกรรม

- หนังสือนิทาน

เครื่องมือ

- แผนการจัดประสบการณ์การเล่น

- แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมทางการพูดของเด็กปฐมวัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเล่น มีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดประสบการณ์การเล่น

ขั้นที่ 2 จัดทำแผนการจัดประสบการณ์การเล่นเพื่อพัฒนาความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยจำนวน 5 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที

แผนการจัดประสบการณ์ครั้งที่ 1 นิทานเรื่องปาฏิหาริย์กระต่ายผีเสื้อ

แผนการจัดประสบการณ์ครั้งที่ 2 นิทานเรื่องผีเสื้อสามตัว

แผนการจัดประสบการณ์ครั้งที่ 3 นิทานเรื่องมดขยันกับจิ้งจกขี้เกียจ

แผนการจัดประสบการณ์ครั้งที่ 4 นิทานเรื่องลูกปลาช่างสงสัย

แผนการจัดประสบการณ์ครั้งที่ 5 นิทานเรื่องเหมียวเหมียวไม่อยากเหมียว

ตารางกำหนดการดำเนินการวิจัย

ครั้งที่	วัน	ระยะเวลา (30 นาที)	นิทาน
1	วันจันทร์	10.00น. - 10.30 น.	เรื่องปาฏิหาริย์กระต่ายผีเสื้อ
2	วันอังคาร	10.00น. - 10.30 น.	เรื่องผีเสื้อสามตัว
3	วันพุธ	10.00น. - 10.30 น.	เรื่องมดขยันกับจิ้งจกขี้เกียจเสียงใส
4	วันพฤหัสบดี	10.00น. - 10.30 น.	เรื่องลูกปลาช่างสงสัยกะลูก ออดใจดี
5	วันศุกร์	10.00น. - 10.30 น.	เรื่องเหมียวเหมียวไม่ยาก เหมียว

ขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสารและงานที่เกี่ยวข้องกับการเล่นนิทาน
2. ดำเนินการเลือกสาระนิทาน
  - 2.1 เลือกนิทานให้สอดคล้องเหมาะสมกับหน่วยการจัดประสบการณ์และเหมาะสมกับวัย
  - 2.2 จัดนิทานที่มีเนื้อหาสอดแทรกคุณธรรม ประกอบกับสาระ ที่กำหนดตามนิยามศัพท์ของการวิจัย
  - 2.3 จัดรูปแบบกิจกรรมการเล่นนิทาน ให้เข้าใจง่าย
  - 2.4 สรุปลงสิ่งที่ได้จากการฟังนิทาน โดยจัดกิจกรรมในช่วงกิจกรรมเสริมประสบการณ์

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือเบื้องต้น

นำแผนการจัดกิจกรรมในการเล่นนิทาน แบบบันทึกผลการสังเกตพฤติกรรมทางการพูดของเด็กปฐมวัยเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องเหมาะสม จำนวน 2 ท่านได้แก่

1. นางอารีย์ เพ็ชรจรัส หัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเฉลิมพระเกียรติบ้านครองชีพ
2. นางศิริวรรณ จันทร์ช่วย หัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสิรินธร

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. ค่าเฉลี่ย หาได้จากสูตร (วรรณิ ธรรม โชติ:2552)

=

เมื่อ คือ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต

x คือ ผลบวกของข้อมูลทุกค่า

n คือ จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2. นำข้อมูลได้จากการทดลองมาวิเคราะห์หาค่าร้อยละจากสูตร

$$P = x/100$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นค่าร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

ค่าร้อยละจะแสดงความหมายของค่าและสามารถนำค่าที่ได้ไปเปรียบเทียบได้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยชั้นเรียนเรื่อง การพัฒนาความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย 2 ศูนย์พัฒนาเด็ก เจริญพระเกียรติบ้านครองชีพ โดยใช้หนังสือนิทาน จำนวน 4 คน ที่พูดไม่ชัด มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาเด็กพูดไม่ ชัด โดยใช้หนังสือนิทาน ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลผลจากการทำแบบบันทึกการสังเกตความสามารถทางการพูด หลังการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน ผู้วิจัยได้จัดชั้นจำนวน 5 กิจกรรม และนำผลหาค่าจากการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ โดยเปรียบเทียบเกณฑ์ร้อยละ 60 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง ผลของคะแนนการบันทึกการสังเกตพฤติกรรมทางการพูด

ลำดับที่	คะแนนพฤติกรรมทางการพูด					รวม (10)
	12/06/60	13/06/60	14/06/60	15/06/60	16/06/60	
1	0	1	1	2	2	6
2	0	1	1	2	2	6
3	1	1	2	2	2	8
4	1	1	1	1	2	6
รวม (N=80)						26

จากตาราง ผลของคะแนนพฤติกรรมทางการพูด พบว่าคะแนนมากที่สุด คือ 8 คะแนน คะแนนน้อยที่สุดคือ 6 คะแนน และคะแนนรวมของนักเรียนทั้งหมดคือ 26 คะแนน

ตาราง ผลค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 60 ของคะแนนพฤติกรรมทางการพูด

ลำดับที่	คะแนน (N= 10)	ค่าร้อยละ	เกณฑ์ (60%)
1	6	60	ผ่านเกณฑ์
2	6	60	ผ่านเกณฑ์
3	8	80	ผ่านเกณฑ์
4	6	60	ผ่านเกณฑ์
รวม	26	260	
ค่าเฉลี่ย	2.6	26.0	

จากตาราง ผลค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 60 ของคะแนนพฤติกรรมทางการพูด พบว่า
ลำดับที่ 1 มีคะแนน 6 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 60 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ ผ่านเกณฑ์
ลำดับที่ 2 มีคะแนน 6 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 60 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ ผ่านเกณฑ์
ลำดับที่ 3 มีคะแนน 8 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ ผ่านเกณฑ์
ลำดับที่ 4 มีคะแนน 6 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 60 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ ผ่านเกณฑ์

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาเด็กพูดไม่ชัด โดยใช้หนังสือนิทาน
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แผนการจัดประสบการณ์การเล่นิทาน มีทั้งหมด 5 แผน วันละ 1 แผน แผนละ 30 นาที รวม 5 วัน โดยจัดกิจกรรมวันจันทร์ – วันศุกร์
2. แบบบันทึกพฤติกรรมทางการพูด จำนวน 5 วัน การวิเคราะห์ข้อมูล นำข้อมูลที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมทางการพูด วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 60

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลของคะแนนพฤติกรรมทางการพูด พบว่าคะแนนมากที่สุด คือ 8 คะแนน คะแนนน้อยที่สุดคือ 6 คะแนน และคะแนนรวมของนักเรียนทั้งหมดคือ 26 คะแนน
2. ผลค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 60 ของคะแนนพฤติกรรมทางการพูด พบว่าลำดับที่ 1 มีคะแนน 6 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 60 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ ผ่านเกณฑ์ลำดับที่ 2 มีคะแนน 6 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 60 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ ผ่านเกณฑ์ลำดับที่ 3 มีคะแนน 8 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ ผ่านเกณฑ์ลำดับที่ 4 มีคะแนน 6 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 60 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ ผ่านเกณฑ์

อภิปรายผล

1. จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่พูดจาชัดขึ้นหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นิทาน เพราะเด็กได้รับการจัดประสบการณ์ที่เหมาะสมกับวัยและความสนใจของเด็ก และเน้นให้เด็กได้ลงมือกระทำด้วยตนเอง ได้ใช้ประสาทสัมผัสต่างๆ ในการรับรู้สิ่งต่างๆ ซึ่งทำให้เด็กได้เรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้นและที่นิทานมีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อพัฒนาการต่างๆ ของเด็ก โดยเฉพาะพัฒนาการทางด้านอารมณ์ สังคม จิตใจ
2. จากผลการวิจัยพบว่า มีเด็กนักเรียน 4 คน เมื่อเทียบกับเกณฑ์แล้ว ผ่านเกณฑ์
3. สังเกตพฤติกรรมในแต่ละครั้งที่เล่นิทาน โดยการจดบันทึกพฤติกรรมที่นักเรียนได้แสดงออกในขณะที่ฟังนิทานของนักเรียนจำนวน 4 คน
4. สังเกตการพูดตอบโต้กับครูและเพื่อน ๆ ด้วยกันในขณะที่ทำกิจกรรมการเล่นิทาน และกิจกรรมสร้างสรรค์กิจกรรมเสรี โดยผู้ทำการวิจัยได้จดบันทึกพัฒนาการทางด้านภาษา
5. จากการวิจัย ในครั้งนี้ทำให้ผู้วิจัยได้เรียนรู้ถึงการพัฒนาเด็กนักเรียน ในชั้นเรียนได้อย่างถูกต้อง

ข้อเสนอแนะ

- นิทานสามารถนำไปใช้กับกิจกรรมได้หลายกิจกรรม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน
- จากการที่ได้จัดกิจกรรมการเล่นิทาน โดยใช้หนังสือนิทาน เพื่อให้เด็กเกิดสิ่งเร้าและดึงดูดความสนใจ และเกิดการตอบโต้ทางการพูด
- การเลือกหนังสือนิทานควรมีสีสันสวยงามน่าสนใจ
- ผู้ทำการวิจัย ในชั้นเรียนควรนำผลงานไปเผยแพร่ให้กับผู้สอนท่านอื่น ๆ นำไปใช้เป็นแนวในการทำวิจัยในชั้นเรียนในโอกาสต่อไป

ภาคผนวก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบประเมินความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ต้องการ

วัตถุประสงค์เชิง พฤติกรรม	เกณฑ์การให้คะแนน	คะแนนการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		1	0	-1	
1. เพื่อพัฒนา ความสามารถ ทางด้าน การพูด ของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการ จัดกิจกรรมการ เล่านิทาน	1. ถ้านักเรียนพูดได้ชัด ถ้อยชัดคำ จะได้ 2 คะแนน 2. ถ้านักเรียนพูดได้ชัด บางคำ ให้ 1 คะแนน 3. ถ้านักเรียนพูดไม่ชัด เลยหรือไม่พูดเลย ให้ 0 คะแนน				

การคำนวณค่า IOC ของผลการประเมินผู้เชี่ยวชาญได้คะแนนดังนี้

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ดัชนีความ สอดคล้องIOC=Rln	ความหมาย
	คนที่1	คนที่2	คนที่3		
1	1	1	1	1	ใช้ได้
2	1	0	1	0.67	ใช้ได้
3	1	1	1	1	ใช้ได้

แบบบันทึกพฤติกรรมทางการพูด
เด็กปฐมวัยระดับชั้นปีที่ 2 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเฉลิมพระเกียรติบ้านครองชีพ
ชี้แจงให้ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องรายการสังเกตพฤติกรรมที่เด็กปฐมวัย

นิทานเรื่อง .....วันที่.....

ที่	ชื่อ	ระดับคะแนน			หมายเหตุ
		2	1	0	
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					

เกณฑ์การประเมิน

2 คะแนน หมายถึง พูดจาได้ชัดถ้อยชัดคำ

1 คะแนน หมายถึง พูดจาได้ชัดบางคำ

0 คะแนน หมายถึง พูดจาไม่ชัด

ลงชื่อ.....

(ผู้บันทึกพฤติกรรม)

วันที่...../...../.....

แผนการจัดประสบการณ์กิจกรรมการเล่านิทาน
ครั้งที่ 1 เรื่อง ปาฏิหาริย์กระต่ายผีเสื้อ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาความสามารถทางการพูด
2. เพื่อให้เด็กปฏิบัติกิจกรรมได้

กิจกรรมและเนื้อหา

- **ชั้นนำ**

1. ครูให้เด็กๆนั่ง
2. ครูทักทายเด็กๆ พร้อมกับบอกเด็กๆว่า วันนี้ครูมีนิทานและกิจกรรมสนุกๆมาให้เด็กๆทำ
3. ครูแนะนำหนังสือนิทาน เรื่อง ปาฏิหาริย์กระต่ายผีเสื้อ

- **ชั้นสอน**

4. ครูเล่านิทานเรื่อง ปาฏิหาริย์กระต่ายผีเสื้อ(ส่งเสริมพัฒนาการด้าน อารมณ์ และสติปัญญา)ให้นักเรียนฟัง
- ขั้นสรุป**
5. ครูและเด็กๆร่วมกันสรุปเนื้อหาในนิทาน เข้าร่วมกิจกรรมการตอบคำถามว่าเป็นอย่างไร

สื่อและอุปกรณ์

1. หนังสือนิทานเรื่องปาฏิหาริย์กระต่ายผีเสื้อ

การประเมิน

1. สังเกตการตอบคำถาม
2. สังเกตจากการทำกิจกรรม

เรื่อง ปาฏิหาริย์กระต่ายผีเสื้อ ผู้แต่ง: นำบุญ นามเป็นบุญ

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีกระต่ายน้อยตัวหนึ่งเป็นกระต่ายที่ชอบอ่านหนังสือมากเป็นพิเศษ เจ้ากระต่ายน้อยมักจะชอบหนังสือไปนอนอ่านเล่นในทุ่งดอกไม้ทุกวัน กลิ่นหอมอ่อน ๆ ที่โชยมาตามสายลม ทำให้ช่วงเวลาในการอ่านหนังสือของเธอ อบอุ่นไปด้วยกลิ่นอายแห่งความสดชื่น

วันหนึ่งในขณะที่เจ้ากระต่ายตัวน้อยกำลังนอนอ่านหนังสืออยู่เพลิน ๆ มีผีเสื้อแปลกหน้าบินตรงเข้ามาเกาะที่หน้าผากของเจ้ากระต่ายน้อย ราวกับว่ามันอยากจะขออ่านหนังสือด้วย แม้กระต่ายน้อยจะเคยพบกับผีเสื้อตัวนี้เป็นครั้งแรก แต่เธอกลับรู้สึกผูกพันกับเจ้าผีเสื้ออย่างประหลาด

เมื่อเวลาผ่านไปเจ้าผีเสื้อก็ค่อย ๆ คืบคลานมากขึ้นเรื่อย ๆ ในยามที่กระต่ายน้อยน้ำตาคลอเพราะอ่านหนังสือแสนเศร้า เจ้าผีเสื้อก็จะคอยขยับปีกเพื่อสร้างสายลมเบา ๆ พัดเป่าให้น้ำตาแห้ง กระต่ายน้อยจะมาอ่านหนังสือที่เดิมทุก ๆ วัน ส่วนเจ้าผีเสื้อก็จะคอยบินมาเกาะที่หู หรือหน้าผากของกระต่ายน้อยไม่เคยมอง กระต่ายน้อยอยากคุยกับเพื่อนปีกสวยของเธอมาก แต่ผีเสื้อกับกระต่ายใช้ภาษาแตกต่างกันด้วยเหตุนี้ กระต่ายน้อยจึงทำได้แค่เพียงใช้นิ้วเล็ก ๆ ของเธอลูบปีกแสนสวยของเจ้าผีเสื้ออย่างแผ่วเบา เพื่อสื่อความรู้สึกภายในใจว่าเธอห่วงใยเจ้าผีเสื้อมากเพียงไหน

แต่แล้ววันหนึ่ง เจ้ากระต่ายก็ได้ค้นพบกับความจริงที่น่าตระหนก วันนั้นกระต่ายน้อยมารอเจ้าผีเสื้อที่ทุ่งดอกไม้เช่นเดิม ผีเสื้อมาช้ากว่าที่เคย เจ้ากระต่ายจึงอ่านหนังสือที่เตรียมไว้รอไปพลาง ๆ ก่อน กระต่ายน้อยหยิบหนังสือชื่อ "ผีเสื้อ" ออกมาอ่าน เธอยากรู้จักเจ้าผีเสื้อมากขึ้น ดังนั้นเธอจึงไปยืมหนังสือเล่มนี้มาจากห้องสมุด กระต่ายน้อยพลิกหนังสืออ่านทีละหน้า ๆ อย่างตั้งใจ และแล้ว... เธอก็ได้เรียนรู้ว่า ผีเสื้อเป็นแมลงปีกสวยที่มีอายุแสนสั้น หลังจากที่ผีเสื้อออกมาทำหน้าที่ของมันได้ไม่นานนัก มันก็จะต้องลากจากโลกนี้ไปอย่างไม่มีวันหวนกลับ

กระต่ายน้อยคิดถึงเพื่อนของเธอขึ้นมาทันที เจ้าผีเสื้อไปอยู่เสียที่ไหน ทำไมจึงยังไม่มาหาเธอซะ? กระต่ายน้อยนึกกังวลจนทำอะไรไม่ถูก เจ้าผีเสื้อมีความสำคัญต่อเธอมาก กระต่ายน้อยไม่อยากให้เจ้าผีเสื้อจากเธอไปชั่ววินาที

ในขณะนั้นเอง กระต่ายน้อยก็เหลือบไปเห็นเจ้าผีเสื้อ เพื่อนของเธอค่อย ๆ บินตรงเข้ามาหาเธอด้วยท่าทางที่ดูอ่อนแรงจนน่าสงสาร แม้ว่าเจ้าผีเสื้อจะรู้ว่า วาระสุดท้ายของตนเองกำลังจะย่างกรายมาถึง แต่มันก็พยายามรวบรวมพลังทั้งหมดที่เหลืออยู่ เพื่อที่จะกลับมาพบกับกระต่ายน้อยอีกครั้ง

เจ้าผีเสื้อค่อย ๆ ไรยตัวลงเกาะที่หนังสือซึ่งอยู่ตรงหน้าของเจ้ากระต่ายน้อย มันมองตาเจ้ากระต่ายเหมือนจะบอกลา จากนั้นมันก็ค่อย ๆ หลับตาลงด้วยความอ่อนระห้อยโรยแรง

กระต่ายน้อยรู้ว่า วันนี้คงเป็นครั้งสุดท้ายที่เธอจะได้พบกับเจ้าผีเสื้อ กระต่ายน้อย เศร้าใจมาก และก่อนที่เจ้าผีเสื้อจะจากเธอไป กระต่ายน้อยก็ตัดสินใจก้มลงจูบที่ปีกของเจ้าผีเสื้อ ด้วยความอาลัยรัก

ทันทีที่ริมฝีปากของกระต่ายน้อยสัมผัสกับปีกของเจ้าผีเสื้อ แสงสว่างจ้าหลากสีก็เปล่งประกายออกมาจนเจ้ากระต่ายรู้สึกสับสนตาไปหมด และเมื่อกระต่ายน้อยลืมตาขึ้นมาอีกครั้ง เธอก็มองเห็นเจ้าผีเสื้อค่อย ๆ กลายร่างเป็นกระต่ายหนุ่มที่มีขนสีเทา แลดูสง่างามที่สุดเท่าที่เธอเคยพบ

กระต่ายหนุ่มส่งยิ้มหวานให้เจ้ากระต่ายสาวตัวน้อยทันที จากนั้นกระต่ายหนุ่มก็เล่าให้กระต่ายน้อยฟังว่าจริง ๆ แล้วเขาเป็นเพียงกระต่ายตัวหนึ่ง ที่เผลอไปกินแครอทในสวนหลังบ้านของแม่ मदใจร้ายเข้า ด้วยเหตุนี้เขาจึงถูกแม่ मदสาปให้กลายเป็นผีเสื้อ ซึ่งวิธีเดียวที่จะทำให้เขาพ้นจากคำสาปได้ก็คือ เขาจะต้องได้รับการจุมพิตจากสุภาพสตรีที่รักเขาจากส่วนลึกของหัวใจ

กระต่ายน้อยหน้าแดงก่ำเหมือนลูกตำลึงสุก เธอรู้สึกชื่นอาลัยที่กระต่ายหนุ่มล่วงรู้ว่าเธอรักเขามากเพียงไหน เมื่อกระต่ายหนุ่มพ้นคำสาปจากการเป็นผีเสื้อ เขาก็พร้อมจะเอ่ยความในใจให้กระต่ายสาวตัวน้อยได้รับรู้

กระต่ายหนุ่มสารภาพว่า เขาหลงรักกระต่ายสาวตั้งแต่วินาทีแรกที่พบ ดังนั้น เขาจึงตัดสินใจที่จะเข้าไปใกล้ชิดกับกระต่ายสาวทันทีที่ได้เห็น กระต่ายหนุ่มคุกเข่าลงเพื่อขอแต่งงานกับกระต่ายสาว ซึ่งมันก็ไม่มีเหตุผลใดที่กระต่ายสาวจะกล่าวคำปฏิเสธ และหลังจากนั้นไม่นาน ครอบครัวของเจ้ากระต่ายทั้งสอง ก็อุ้มหน้าผาตั้งไปด้วยลูกกระต่ายตัวน้อย ๆ น่ารัก ๆ ตัว

แผนการจัดประสบการณ์กิจกรรมการเล่านิทาน
ครั้งที่ 2 เรื่อง ผีเสื้อสามตัว

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาความสามารถทางการพูด
2. เพื่อให้เด็กปฏิบัติกิจกรรมได้

กิจกรรมและเนื้อหา

- **ชั้นนำ**

1. ครูให้เด็กๆนั่ง
2. ครูทักทายเด็กๆ พร้อมกับบอกเด็กๆว่า วันนี้ครูมีนิทานและกิจกรรมสนุกๆมาให้เด็กๆทำ
3. ครูแนะนำหนังสือนิทาน เรื่อง ผีเสื้อสามตัว

- **ชั้นสอน**

4. ครูเล่านิทานเรื่อง ผีเสื้อสามตัว (ส่งเสริมพัฒนาการด้าน อารมณ์ และสติปัญญา) ให้นักเรียนฟัง

ชั้นสรุป

5. ครูและเด็กๆร่วมกันสรุปเนื้อหาในนิทาน เข้าร่วมกิจกรรมการตอบคำถามว่าเป็นอย่างไร

สื่อและอุปกรณ์

1. หนังสือนิทานเรื่อง ผีเสื้อสามตัว

การประเมิน

1. สังเกตการตอบคำถาม
2. สังเกตจากการทำกิจกรรม

นิทานเรื่อง ฝี่เสื่อสามตัว

ผู้แต่ง : วรณภา

ครั้งหนึ่งมีฝี่เสื่อสามตัวเป็นเพื่อนรักกัน ตัวหนึ่งสีขา ตัวหนึ่งสีแดง อีกตัวหนึ่งสีเหลือง ฝี่เสื่อทั้งสามชอบบินเล่นท่ามกลางแสงแดดสีทอง และเต็นระบำจากดอกไม้ดอกนี้ไปสู่ดอกนั้น และไปสู่ดอกไม้โน้น มีความสุขจนไม่รู้สึกรเหน็ดเหนื่อย วันหนึ่งฝนตกฝี่เสื่อทั้งสามรู้สึกเปียกปอนไปหมด พวกเขา กำลังจะบินกลับบ้านแต่ฝนตกหนักขึ้นทุกที ฝี่เสื่อทั้งสามจึงบินไปหาดอกไม้สีขาวที่รวมกันอยู่เป็นกลุ่มใหญ่ “ แล้วขอรับรองว่าดอกไม้สีขาวผู้แสนดี ขอให้พวกเราหลบฝนอยู่ใต้ดอกของพวกเขาเถิด ”

“ ฉันยินดีต้อนรับฝี่เสื่อสีขาวจะ ” ดอกไม้ตอบ เพราะเธอมีสีขาวเหมือนฉัน อีกสองตัวนั้นฉันไม่ต้อนรับ

“ ถ้าเธอไม่อนุญาตให้เพื่อนสองตัวของฉันพักอยู่ด้วย ฉันก็จะยอมเปียกอยู่อย่างนี้ ดีกว่าทอดทิ้งเพื่อนของฉัน ” ฝี่เสื่อสีขาวตอบ

ฝนตกมาขึ้นทุกทีๆ ฝี่เสื่อทั้งสามบินไปหาหมู่ดอกไม้สีแดงและสีเหลือง

“ ดอกไม้ที่รัก ขอพวกเราหลบฝนอยู่ใต้กลีบดอกไม้ของเธอหน่อยจะได้ไหมจ๊ะ ”

“ ฉันยินดีต้อนรับฝี่เสื่อสีแดง ฝี่เสื่อสีเหลืองจะ ” ดอกไม้ตอบ เพราะเธอมีสีแดงและสีเหลืองเหมือนฉัน อีกตัวนั้นฉันไม่ต้อนรับ

“ ถ้าเธอไม่ต้อนรับเพื่อนของเรา เราก็จะไม่พึ่งพาเธอแล้วละจ๊ะ ” ฝี่เสื่อสีแดงและฝี่เสื่อสีเหลืองตอบ แล้วพากันบินจากไป

พระอาทิตย์ ซึ่งหลบอยู่หลังเมฆได้ยिनและรับรู้การกระทำของฝี่เสื่อทั้งสาม ซึ่งยินหยัดอยู่เคียงข้างกันด้วยความกล้าหาญ พระอาทิตย์จึงช่วยขับไล่เมฆและฝนไปด้วยความสงสาร เมื่อพระอาทิตย์ส่องแสงลงมา ทำให้ปีกฝี่เสื่อทั้งสามแห้งสนิท ฝี่เสื่อทั้งสามจึงเต็นรำและบินเล่นท่ามกลางดอกไม้หลากชนิดไปจนกระทั่งเย็น

แผนการจัดประสบการณ์กิจกรรมการเล่านิทาน
ครั้งที่ 3 เรื่อง มดขยันกับจ๊กจั่นเสียงใส

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาความสามารถทางการพูด
2. เพื่อให้เด็กปฏิบัติกิจกรรมได้

กิจกรรมและเนื้อหา

- **ชั้นนำ**

1. ครูให้เด็กๆนั่ง
2. ครูทักทายเด็กๆ พร้อมกับบอกเด็กๆว่า วันนี้ครูมีนิทานและกิจกรรมสนุกๆมาให้เด็กๆทำ
3. ครูแนะนำหนังสือนิทาน เรื่อง มดขยันกับจ๊กจั่นเสียงใส

- **ชั้นสอน**

4. ครูเล่านิทานเรื่อง มดขยันกับจ๊กจั่นเสียงใส(ส่งเสริมพัฒนาการด้าน อารมณ์ และสติปัญญา)ให้นักเรียนฟัง

ขั้นสรุป

5. ครูและเด็กๆร่วมกันสรุปเนื้อหาในนิทาน เข้าร่วมกิจกรรมการตอบคำถามว่าเป็นอย่างไร

สื่อและอุปกรณ์

1. หนังสือนิทานเรื่อง มดขยันกับจ๊กจั่นเสียงใส

การประเมิน

1. สังเกตการตอบคำถาม
2. สังเกตจากการทำกิจกรรม

นิทานเรื่อง “ มดขยันกับจ๊กจั่นเสียงใส ”
(ผู้แต่ง : อาจารย์เรืองศักดิ์ ปิ่นประทีป หรือลุงต๋อปอง)

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว...มีจ๊กจั่นตัวหนึ่ง นิสัยสำราญ ร้องรำทำเพลงสนุกสนานไปวัน ๆ

..ตี ตี ต๊ะ ติด ตึง

จ๊กจั่นตัวหนึ่งร้องเพลงลั่นป่า

โฮ ลา เร ฮี โฮ

ซอล ลา ที โด โด เร มี فا

ซุมือ ซ้ายขวา โบก โบก

สะบัด สะโพก โยกซ้าย โยกขวา

หลิวตา ร้องไป เต็มไป

ยักเอว ยักไหล่ ยักซ้าย ยักขวา ..

นี่แหละ..วัน ๆ เอาแต่ร้องเพลง ไม่ทำงาน ทำการ เกียจคร้าน เอาแต่ความสะดวกสบายตลอดช่วงฤดูร้อน เพื่อนสัตว์ตัวอื่นๆ อย่างเช่นมดตัวน้อยตัวนิด เขาพากันออกหาอาหารมาเก็บไว้ไนรัง เอาไว้กิน ในฤดูหนาวที่หาอาหารยาก แต่จ๊กจั่นไม่สนใจ เอาแต่แต่งตัว กรีดกราย ร้องเพลงสนุกสนานไปวัน ๆ

ครั้นถึงฤดูฝน บางวันฝนตก "จ๊ก..จ๊ก.."หนักมาก น้ำท่วมเจิ่งนอง จนสัตว์ตัวไหน ๆ ก็ออกไปหาอาหารมากินไม่ได้ มดไม่ได้กังวลอันใด เพราะตอนอากาศดี ๆ ได้เก็บอาหารตุนไว้มากพอแล้ว

แต่จ๊กจั่นนี่ซิ ไม่มีอาหารกิน

พอเห็น..

“มดน้อยกินข้าวค่าน้อย

อรร้อย อรร้อย แหมหน้าอิจฉา

มดน้อย จิบน้ำ จิบน้อย

อรร้อย อรร้อย แหมหน้าอิจฉา..”

อดอยู่หลายวัน หิวจนท้องกิว ตาลาย จนในที่สุด...ต้องคลานมาหามดน้อยเพื่อนรัก แล้วอ้อนวอนเพื่อนมดว่า

“เพื่อนมดเอ๋ย...เห็นใจข้าบ้างเถิด ข้าหิวเหลือเกิน หิวจนจะตายอยู่แล้ว ได้โปรดเถิด...ขออาหารให้ข้ากินสักหน่อยนะ ครั้นพอพ้นฤดูฝนแล้ว ข้าจะหาอาหารมาใช้คืนให้เจ้าเอง...ขอเถอะนะ ขออาหารให้ข้ากินบ้าง ข้าหิวจะตายอยู่แล้ว”

มดจึงถามจ๊กจั่นว่า“อะไรกัน นี่เพื่อนจ๊กจั่น เมื่อก่อนจะย่างเข้าฤดูฝน ใครๆ เขาพากันหาอาหารมาเก็บไว้กิน ทุกตัวเหนื่อยสลายตัวแทบขาด แล้วเจ้ามัวทำอะไรอยู่ล่ะ”

จ๊กจั่นยังไม่สำนึก จึงตอบกลับไปว่า

“ข้าก็ไม่ได้นั่งดูตาย ไม่ได้อยู่เปล่าๆนะ ข้าก็ร้องรำทำเพลงกล่อมไพร กล่อมเพื่อน ๆ ทั่วป่าอยู่ เจ้าชนอาหารผ่านมาไม่ได้ยินหรือ”

“ได้ยินชัดแจ้วเลย ในเมื่อเจ้าเอาแต่ร้องเพลงไม่สนใจทำมาหากิน ตอนนี้เจ้าก็จงร้องรำทำเดินต่อไปให้สนุกเถิด”
ว่าแล้วมดก็เดินจากไปทันที..จ๊กจั่นเลยต้องทนอด ทนหิว

แผนการจัดประสบการณ์กิจกรรมการเล่านิทาน
ครั้งที่ 4 เรื่อง ลูกปลาช่างสงสัย กะ ลูกอึดใจดี

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาความสามารถทางการพูด
2. เพื่อให้เด็กปฏิบัติกิจกรรมได้

กิจกรรมและเนื้อหา

- **ชั้นนำ**

1. ครูให้เด็กๆนั่ง
2. ครูทักทายเด็กๆ พร้อมกับบอกเด็กๆว่า วันนี้ครูมีนิทานและกิจกรรมสนุกๆมาให้เด็กๆทำ
3. ครูแนะนำหนังสือนิทาน เรื่อง ลูกปลาช่างสงสัย กะ ลูกอึดใจดี

- **ชั้นสอน**

4. ครูเล่านิทานเรื่อง ลูกปลาช่างสงสัย กะ ลูกอึดใจดี(ส่งเสริมพัฒนาการด้าน อารมณ์ และสติปัญญา)ให้นักเรียนฟัง

ขั้นสรุป

5. ครูและเด็กๆร่วมกันสรุปเนื้อหาในนิทาน เข้าร่วมกิจกรรมการตอบคำถามว่าเป็นอย่างไร

สื่อและอุปกรณ์

1. หนังสือนิทานเรื่อง ลูกปลาช่างสงสัย กะ ลูกอึดใจดี

การประเมิน

1. สังเกตการตอบคำถาม
2. สังเกตจากการทำกิจกรรม

นิทานเรื่อง ลูกปลาช่างสงสัย กะ ลูกอ๊อดใจดี
(ผู้แต่ง : อาจารย์เรื่องศักดิ์ ปิ่นประทีป หรือลุงตุ๋นปอง)

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้วในบึงน้ำใหญ่ที่มีน้ำใสเย็นแห่งหนึ่ง มีสัตว์น้ำมากมายเวียนว่าย อยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข สัตว์ทุกตัวรักใคร่กันดี ไม่มีทะเลาะเบาะแว้งกันเลยและในบึงน้ำใหญ่แห่งนี้ ลูกปลากับลูกอ๊อดเป็นเพื่อนรักกัน กินด้วยกัน เล่นด้วยกัน ไปไหนก็ว่ายน้ำไปด้วยกัน..อยู่ด้วยกันตลอดแทบตลอดเวลา

อยู่มาวันหนึ่งลูกปลาเกิดอาการประหลาดใจมาก เมื่อเห็นลูกอ๊อดเพื่อนรักมีตุ่มออกมา 4 ตุ่มข้างตัว เกิดความวิตกเพราะห่วงใยเพื่อนรักลูกอ๊อด กอดเพื่อน อธิบาย

"ไม่ต้อง ตกใจ ไปนะ ลูกปลา

วันหนึ่ง อีกไม่ นานนี้

ตุ่ม ตุ่ม ทั้งสี่ จะกลายเป็นขา

หางหาย แล้วกลายเป็นกบ

อบบ อบบ อบบ อบบ เป็นขา สี่ขา"

ลูกปลาก็ได้แต่ฟัง..ยังงง ๆ ก็ไม่เข้าใจ

"เอ๊ะ..ลูกอ๊อดจะมีขาออกออกมาจากตุ่มนั้นได้ยังไงกันนะ..ลูกปลาไม่เข้าใจจริง ๆ" วันหนึ่งลูกอ๊อดเพื่อนรักหาย ไป ลูกปลาทรง ห่วงใยมาก จึงออกว่ายน้ำตามหา

จู่ ๆ..

ลูกอ๊อด โผล่มา "จะเอ"

ลูกปลา ร้อง "เฮ้" เพื่อนรัก กลับมา

ลูกปลา ตาโต ตกใจ

"ว๊วยว๊วย..ว๊วยว๊วย ดูขา..ดูขา"

ลูกอ๊อด ขามี สี่ข้าง

"ตาย ตาย ดูหาง หายไปไหนฮ้า"

ลูกอ๊อดจึงอธิบายว่า

"ไม่ต้องตกใจไปหรอกจะลูกปลา มันเป็นเรื่องธรรมดาอย่างที่ลูกอ๊อดเคยบอกไว้ว่า ลูกอ๊อด ก็คือ ลูกกบน้อย เป็น สัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ ต้องอยู่ทั้งบนบกและในน้ำ ที่สำคัญคือ ต้องหายใจทางปอด ไม่เหมือนลูกปลาที่เป็นสัตว์น้ำ หายใจทางเหงือกและต้องอยู่แต่ในน้ำขึ้นไปอยู่บนบกไม่ได้ เนี่ยะ..อีกหน่อย เราคงไม่ค่อยได้มาหาเพื่อนรักอย่างที่เคยแล้วล่ะ"ลูกอ๊อดเล่าเรื่องราวต่างๆ ที่ตัวนั้นได้เห็นจากบนบกให้เพื่อนรักฟัง

"บนบก นั้นน่าสนใจ

มีอะไร มากมาย ตื่นใจ ตื่นตา

ทุกวัน เล่นกับ เพื่อนใหม่

ช้าง ม้า วัว ควาย เป็ด ไก่ หมู หมา"

ลูกปลาอ้าปากหาวฟังลูกอ๊อดเล่าอย่างตื่นเต้น และสนใจสนใจ จนขอตามไปอยู่บนบกด้วย ลูกกบจึงอธิบายให้ ลูกปลาฟังจนเข้าใจ

ครั้งหนึ่งลูกอ๊อดหายไปนาน ลูกปลาคิดถึงเพื่อนรักและคิดถึงเรื่องราวที่แสนสนุกบนบกที่ลูกอ๊อดเคยเล่าให้ฟัง ลูกปลาตั้งใจจะไปหาเพื่อนรักและจะได้หาโอกาสเที่ยวบนบกด้วย ว่าแล้วจึงว่ายน้ำตามหาลูกอ๊อด

พอมาถึงริมตลิ่ง

ตัดสินใจโดด ขึ้นฝั่ง

ตกแอ่ก เสียงดัง พลั๊ก พลั๊ก ตาพร่า

โอ๊ย..โอ๊ยต้องไถ ต้องแตก

กระต๊อก กระแต๊ก อยู่ในกอหญ้า

"ช่วยด้วย ช่วยด้วย ช่วยที

ใครอยู่ แถวนี ช่วยที ซี้ฮ้า"

ลูกกบ ได้ยิน แว่ว แว่ว

กระโดด ตรงแนว มาหา มาหา

ประคอง ลูกลา ลงน้ำ
ตุ้มตุ้ ตุ้มตุ้ รอดมา รอดมา
กบกอด รำลา ขึ้นฝั่ง
ลูกลา เสียงดัง "รักอะ..รักฮ้า"

แผนการจัดประสบการณ์กิจกรรมการเล่านิทาน
ครั้งที่ 5 เรื่องเหมียวเหมียวไม่ยากเหมียว

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาความสามารถทางการพูด
2. เพื่อให้เด็กปฏิบัติกิจกรรมได้

กิจกรรมและเนื้อหา

- **ชั้นนำ**

1. ครูให้เด็กๆนั่ง
2. ครูทักทายเด็กๆ พร้อมกับบอกเด็กๆว่า วันนี้ครูมีนิทานและกิจกรรมสนุกๆมาให้เด็กๆทำ
3. ครูแนะนำหนังสือนิทาน เรื่อง เหมียวเหมียวไม่ยากเหมียว

- **ชั้นสอน**

4. ครูเล่านิทานเรื่องเหมียวเหมียวไม่ยากเหมียว(ส่งเสริมพัฒนาการด้าน อารมณ์ และสติปัญญา)ให้นักเรียนฟัง

ชั้นสรุป

5. ครูและเด็กๆร่วมกันสรุปเนื้อหาในนิทาน เข้าร่วมกิจกรรมการตอบคำถามว่าเป็นอย่างไร

สื่อและอุปกรณ์

1. หนังสือนิทานเรื่องเหมียวเหมียวไม่ยากเหมียว

การประเมิน

1. สังเกตการตอบคำถาม
2. สังเกตจากการทำกิจกรรม

นิทานเรื่อง “เหมียวเหมียวไม่ยากเหมียว”
(ผู้แต่ง : อาจารย์เรื่องศักดิ์ ปิ่นประทีป หรือลุงต๊อบปอง)

ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว..ในป่าแห่งหนึ่งมีแมวน้อย ชื่อว่า เหมียวเหมียว เป็นแมวที่หลงตัวเองเป็นที่ลุดคิดว่า ตัวเอง
เสียงหวาน
ร้องดัง ลั่นบ้าน เหมียว เหมียว เหมียว เหมียว
เข้า สาย บ่าย เย็น หลับแล้ว
หะฮ้า หะฮ้า เหมียว เหมียว เหมียว เหมียว
เพื่อนบ้านทุกตัวต่างเอือมระอา เวลาที่ได้ยินเหมียวเหมียวร้องลั่นป่า สัตว์ทุกตัวพากันอดหูพ่อแม่สัตว์หลายคู่
รู้สึกจวนเจียวเพราะเสียงของเหมียวเหมียวดังมาก จึงพากันดูเหมียวเหมียว
แม่มก กกลูก ในรัง
“อย่าดัง อย่าดัง หยุดเดี๋ยวนี้ละเหมียว”
แม่ไก่ กกไข่ ในเล้า
“ไม่เอา ไม่เอา หยุดเดี๋ยวนี้ละเหมียว”
แม่วัว ใหลนม ลูกอยู่
“หนวกหู หนวกหู หยุดเดี๋ยวนี้ละเหมียว”
พอโดนดูเข้า เจ้าเหมียวเหมียวคอดก เดินหน้ามอยไม่เข้าใจว่าทำไม สัตว์ทุกตัวไม่ชอบเสียงเหมียว ทุกครั้งที่ร้อง
เพลงเพราะๆ ทุกตัวก็ตะโกนว่า “หยุดเดี๋ยวนี้ละเหมียว”
เหมียวเหมียวเกิดอาการน้อยใจ นั่งรำพึงรำพันกับตัวเองว่า..
"บอกเหมียว ดี ดี ก็ได้ ทำไม ต้องดู เหมียวเหมียวด้วยนะ"
เหมียวเหมียว ไม่รู้จะทำอย่างไรดี ไม่รู้ว่าจะไปทางไหนดี เพราะคิดว่า ตอนนี้ไม่มีใครรักเหมียวเหมียวแล้ว
เดินเศร้า เหงาหงอย ลำพัง
ทุกตัว ไม่ฟัง ไม่สน เหมียวเหมียว
ไม่มี ใครรัก แล้วนะ
ต่อไป นี้จะ ไม่ร้อง เหมียว เหมียว
เหมียวเหมียวเดินเตลิดไปเรื่อยๆ จนค่ำ ไม่กล้ากลับบ้าน เพราะกลัวว่าพ่อแม่จะรำคาญเสียงของเหมียวเหมียว
เหมือนพ่อแม่ตัวอื่นๆ
เหมียวเหมียว เดินไปเรื่อยๆ..เดินอ้ากว้าง ไปตัวเดียว พ้ามืดแล้ว..กลัวก็กลัว เหงาก็เหงาระหว่างที่เดินเศร้า ๆ อยู่
ตัวเดียวนั้นหันไตนั่นเอง เหมียวเหมียว ก็เห็นเงาตะคุ่ม ๆ
โ๊ะ ตาย ละนั่น หม่าป่า
ว้ายร้าย มันมา ทำทาง ปราดเปรี้ยว
หยุดลง ตรงเล้า แม่ไก่
ฟุด ฟิด หายใจ ไกลแค่ นิดเดียว
เหมียวเหมียวรู้ได้ทันทีว่า เจ้าหม่าป่ากำลังจะกินไก่ทั้งเล้า..คิดได้ตั้งนั้น
เหมียวเหมียว ตัดสินใจเสียง
ตะโกน ลุดเสียง เหมียว เหมียว เหมียว เหมียว
เสียงที่ดังก้องป่าของเหมียวเหมียว ทำให้
หม่าป่า สะดุ้งโหยง ตกใจ
วิ่งแน่น หนีไป ไม่มอง ไม่เหลียว
พ่อแม่ของเหมียวเหมียวได้ยินเสียง จึงรีบวิ่งเข้ามาออกดู เพราะตามหาลูกมาทั้งวันแล้ว พอพบลูกจึงดีใจมาก พ่อ
แม่พากันกอดซ้ายกอดขวา ปลอดภัยเหมียวเหมียวว่า "ขวัญเอ๊ย ขวัญมา นะจ๊ะ เหมียวเหมียว"
ส่วนพ่อแม่ แม่ไก่ และลูกเจี๊ยบพอรู้ความ ต่างพากันขอบอก ขอบใจเหมียวเหมียว
เหมียวเหมียว ดีใจมาก จึงตะโกนก้องป่าว่า..เหมียว เหมียว เหมียว เหมียว

ภาพการดำเนินกิจกรรม

ครั้งที่ 1

ครั้งที่ 2

ภาพการดำเนินกิจกรรม

ครั้งที่ 3

ครั้งที่ 4

ภาพการดำเนินกิจกรรม

ครั้งที่ 5

บรรณานุกรม

- จุฬารัตน์ อินุพัฒน์.(2543). พัฒนาการทางการพูดของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์ การเล่นมุมบล็อก. ปรินญาณีพันธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พัชรี สวนแก้ว. (2545). การแนะแนวผู้ปกครองเด็กปฐมวัย . กรุงเทพฯ: ภาควิชาโรงเรียนสาธิตคณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต. ศูนย์การพิมพ์ดวงกมล.
- สุมาลี เรื่องศิลปะกลการ. (2537). ผลของการใช้กิจกรรมพัฒนาภาษาที่มีต่อความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กกำพร้า อายุ 3 – 4 ปี ในสถานสงเคราะห์ของกรมประชาสงเคราะห์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). ยะลา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. ถ่ายเอกสาร.
- วราภรณ์ รักรวิชัย.(2535). การอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอนคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สถาบันราชานุกูลกรมสุขภาพจิตกระทรวงสาธารณสุข.(2546). คู่มือการฝึกพูดเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สุภาวดี ศรีวรรณะ. (2542). พัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัยและวิธีการส่งเสริม. นครสวรรค์: เจ.กรุป แอดเวอร์ไทซิ่ง/อินทนนท์การพิมพ์.
- ศรียา นิยมธรรม; และประภัสสร นิยมธรรม. (2541). พัฒนาการทางภาษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ:ภาควิชาการศึกษาศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2541, เมษายน). การเล่านิทาน. วารสารการศึกษาปฐมวัย. 2(2): 10 – 19.
- .(2545). รูปแบบการสอนปฐมวัย. กรุงเทพฯ: เอดิสันเพรสโปรดักส์.
- .(2547). การจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย . กรุงเทพฯ: เอดิสันเพรสโปรดักส์.
- วรรณิ ธรรมโชติ. (2552). การคิดและการตัดสินใจ. สงขลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- อาจารย์เรื่องศักดิ์ ปิ่นประทีป. 2559. มดขยันกับจิ้งจกใจเสียวใส. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด (มหาชน).
- อาจารย์เรื่องศักดิ์ ปิ่นประทีป. 2558. เหมียวเหมียวไม่ยากเหมียว. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด (มหาชน).
- อาจารย์เรื่องศักดิ์ ปิ่นประทีป. 2558. ลูกปลาช่างสงสัยกะลูกอ๊อดใจดี. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด (มหาชน).
- วรรณนา. (2555). ฝี่เลื้อยสามตัว.
- นำบุญ นามเป็นบุญ. ปาฏิหาริย์กระต่ายฝี่เลื้อย. (KARN.TV).

